



ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

פרשת "וישלח"

תש"פ

"וישלח" (ל"ב ד'). ידוע כי המלה 'וי' מרמזת על עצבות, ואין לאף יהודי להיות בעצבות אלא בשמחה כמש"כ "עבדו את ד' בשמחה" (תהלים ק' ב'), לכן צריך כל יהודי לדעת "וי-שלח" את העצבות שלח ממך. (רבי נפתלי מרופשיץ)

*

"ארצה שעיר" (ל"ב ד'). רש"י: לארץ שעיר, כל תיבה שצריכה 'למד' בתחילתה הטיל לה הכתוב 'הא' בסופה. ולכאורה אם צריכים להוסיף אות אחת, מה ההבדל אם בהתחלה או בסוף? אלא מכאן למדים שיש למעט בדיבור, ואפילו דבר שיצטרך לבסוף לדבר - אעפ"כ כל זמן שיכול להתאפק - לא ידבר. (רבי מנחם מוורקי)

*

"ויירא יעקב מאד ויצר לו" (ל"ב ח'). ידוע מאמר החסיד ב'חובת הלבבות': אני מתבייש מהאלקים שיראה אותי מפחד ממישהו חוץ ממנו. לכן כאשר יעקב פחד מעשו, מיד התחרט על כך וצר היה לו על זה שפחד מפני אדם חוץ מהשי"ת. וזה: "ויירא יעקב מאד" כשראה יעקב שיש לו יראה מפני עשו, מיד "ויצר לו" צר היה לו עד למאד על זה. (אהבת שלום)

*

"הצילני נא מיד אחי מיד עשוי" (ל"ב י"ב). מדוע אמר יעקב "מיד אחי", וכי השי"ת לא יודע שעשו הוא אחיו? אלא יעקב אבינו ביקש מהשי"ת: הצילני מאיש כזה הנראה כלפי חוץ כידידי אחי ורעי, אולם באמת בפנימיותו הוא עשו. (אמרי חיים)

*

"ויקח מן הבא בידו מנחה לעשוי" (ל"ב י"ד). מדוע נאמר "מן הבא בידו" ולא נאמר "וישלח יעקב מנחה לעשוי"? אלא לכאורה מדוע היה צריך יעקב לשלוח מנחה לעשו, הרי ידוע שהיה כוחו גדול שנצח למלאך, ומדוע יתיירא מעשו וישלח לו מנחה מיגיע כפו שהרוויח בצער אצל לבן כמש"כ "הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני" וכ"ו? אלא ידוע מעשה יעקב שלקח מקלות ופצל בהן פצלות לבנות ושם אותן ברהטים בשקתות המים וכאשר באו הצאן לשתות וראו זאת עי"ז ילדו עקודים נקודים וטלאים (ל' ל"ח). וכמו שלבן החליף משכרתו עשרת מונים כך גם יעקב עשה בצדק דין לנפשו להציל את שלו ("ועם עקש תתפתל" תהלים י"ח כ"ז), אך יעקב שהיה בחיר האבות, לפי שעשה מעשה בידו לישועתו ולא סמך עצמו על ישועת ד', התחרט ולא רצה ליהנות ממעשה ידיו ושלחם לעשו. וזה: "ויקח מן הבא בידו" לקח מהצאן שבא מכח ידו ובעשייתו, ושלחם "מנחה לעשוי" ולא רצה ליהנות מהם. (סדורו של שבת)

*

"ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר" (ל"ב כ"ה). כאשר יהודי מתאחד עם חבריו בעשיית המצוות ובלימוד התורה אין יצה"ר שולט בו. משא"כ אם פורש מהם והולך לבדו, אזי בודאי יצה"ר יתגבר עליו. וזה מה שנאמר: "ויותר יעקב לבדו" כאשר יעקב נשאר לבדו ולא היה עם הרבים, אזי "ויאבק איש עמו" שרו של עשו שהוא היצה"ר התחיל להאבק עמו. (מעש"ת)

*

"לקל הנראה אליך בברחך מפני עשוי" (ל"ה א'). כמה שאדם יותר מתרחק ובורח מפני עשו (הרע), כך הוא זוכה שהקב"ה יתגלה אליו (קדושה), וזה: "לאל הנראה אליך" השי"ת מתגלה אליך, "בברחך מפני עשו" כפי מה שאתה בורח מפני עשו. (זר זהב)

"יעקב - ישראל"

בפרשת השבוע נאמר ליעקב אבינו "לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל" (ל"ב כ"ט). למדים אנו כי יעקב קבל את שמו השני 'ישראל' כאשר התגבר על שרו של עשו (שהוא היצה"ר השטן), לכן ידוע כי השם 'ישראל' הוא שם חשיבות וגדולה.

כל אחד אשר בשם **ישראל** יכונה צריך הוא לראות שאכן שם זה יהיה מתאים לו לפי התנהגותו, כי זאת רמו השי"ת כאשר אמר ליעקב "כי אם ישראל יהיה שמך" שכל אחד מישראל ישתדל שיהיה ראוי לשם זה.

כן מפרשים מה שאנו אומרים (תהלים קל"ה ד'): "כי יעקב בחר לו י-ה" השי"ת בחר לו את יעקב (ולא את עשו), אבל "ישראל לסגולתו" השי"ת רוצה שכל אחד יגיע משם "יעקב" לשם "ישראל", להיות עם סגולה כמש"כ (שמות י"ט ה') "והייתם לי סגולה".

וזה הרמז מה שאנו אומרים בתפלה (דה"א' - ט"ז י"ג): "זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו", השי"ת בחר את יעקב לו לעם, אבל עיקר כוונתו היתה שזרעו יקראו **"ישראל עבדו"**, וכמו שאחז"ל (יומא פ"ו): "ואהבת את ד' אלקיך" שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש ת"ח ומשאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרים עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה... פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעי' מ"ט ג') "ויאמר לי **עבדי ישראל** אשר בדך אתפאר".

לזה אדם זוכה ע"י שמתגבר על היצה"ר הוא השטן (כי כאשר מוסיפים ליעקב' שזה מנין 182, את מנין 'שטן' שזה מנין 359, מתקבל המנין **ישראל' 541**), אז הוא זוכה לשם ישראל.

כיצד מתגברים על היצה"ר? אלא מעשה אבות סימן לבנים, וכמו שיעקב אבינו התקין עצמו לג' דברים לפני פגישתו עם עשו, לדורון, לתפלה, ולמלחמה, כך צריכים אנו להתחזק בג' דברים אלו נגד היצה"ר. וזה הרמז בפסוק "ואהבת את ד' אלקיך, בכל לבבך" - תפלה, "בכל נפשך" - מלחמה, "ובכל מאדך" - דורון. (שפ"א) (באר יחיאל)

* * *

הרה"ח רבי יהושע העשיל כץ ז"ל

הרה"ח הישיש רבי **יהושע העשיל כץ** ז"ל זקן חסידי סערט וזיניץ שריד העירה סערט ברומניה נפטר בט' חשון בשיבה טובה בגיל 93, זכה להיות אצל הרה"צ בעל ה'אהבת ישראל' זיע"א, הרה"צ בעל ה'מקור ברוך' זיע"א, וכן אצל כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה. היה כל השבוע שר שירי שבת והיה מכין עוגות פאר לכ"ק מרן אדמו"ר ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה.

נולד בעיירה סערט ברומניה לאביו הרה"ח רבי **אפרים פישל כץ** ז"ל מחשובי חסידי סערט וזיניץ שהיה מביא קבוע לטיש של הרבי את המאכל 'ממליגה' מאכל רומני שהיה מכין בעצמו ומביא לרבי.

בארץ הקודש התגורר תחילה בבני ברק ובשנים האחרונות ברמת וזיניץ בחיפה, היה תמיד אדם שמח ועליו ששימח את סבביו ובפרט בימי הפורים.

לר' יהושע היו לו ידי זהב והיה מכין עוגות לשמחות ובמיוחד עוגות מיוחדות לשמחות של הרבי. העוגות היו פאר היצירות ברמה גבוהה והיה משקיע בזה זמן רב העיקר לשמח את הרבי והחסידים.

החסידים מספרים על אישיות מיוחדת תמיד היה לו ווארטים יפים שאמר, הוא אהב לשמח את כולם ותמיד עם חיוך על הפנים היה אוהב לשיר כל השבוע את שירי שבת ואפילו עכשיו שהיה מאושפז בבית החולים כל הזמן שר את שירי השבת של וזיניץ ואת הנוסח של הימים הנוראים.

הותיר אחריו דור ישרים מבורך, בנו הרב אפרים כץ מאשדוד ובתו אשת הרב ברוך שכטר מרמת וזיניץ.

מסע הלוויה יצא מבית המדרש הגדול ברמת וזיניץ בחיפה. דברי הספד השמיעו: המו"ץ הרה"ג רבי דוד שלמה זולדן שליט"א, הרה"ג רבי משולם פ. רוזנברג שליט"א, והרב משה בויאר שליט"א. בבית העלמין בכפר סמיר בחיפה הספידו הרב שלמה בויאר שליט"א.



הרה"ח ר' יהושע העשיל ז"ל מגיש

לכ"ק מרן בעל ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה עוגה מיוחדת